

kan Mindretallet ikke opgive den Overbevisning, at Regjeringen nu vil gribe til med begge Hænder, da Midlerne blydes til dette, om det lykkes, saa nyttige Foretagende, der forøvrigt bringer Landet bethdelig Binding ved de store udlagte Summer af fremmede Penge, selv da, om Forsøget muligens gjordes forgjæves. Mindretallet kan som Følge af disse Betragtninger ikke, ved at tiltræde Bevillingen til Strandby Bane og Havn paa en Tid, hvor det ingenlunde er fornødent for Banens betimelige Udførelse, om den skal bygges, bidrage til at hindre det her omtalte Foretagende ved Ringkjøbing.

At bevilge en saa stor Sum som 80,000 Rd. til en Mole ved Strandby som en Art foreløbig Foranstaltning, kan Mindretallet ikke bifalde. Med langt mindre Summer kan der tilveiebringes et midlertidigt Udstibningssted for Dvæg, og det er dog den eneste Gjenstand, der nu lader sig nævne som mere paatrængende.

Da Forholdene ved Graadbyets Barre have en stor Betydning ved Behandlingen af det foreliggende Spørgsmaal, har Udvalget sølt sig opfordret til at fremsætte følgende Oplysninger herom.

De ældste Optegnelser om Barren og dens Løb findes paa et Kort fra Midten af det 17de Aarhundrede, og var den mindste Dybde i Løbene ifølge en Løs Angivelse i dette Kort dengang 2 Favn eller 12 Fod. Det næste Kort er fra Begyndelsen af dette Aarhundrede og angiver omtrent samme Dybde. Fra 1841 til nu er der foretaget flere Opmaalinger, ifølge hvilke den mindste Dybde i Løbene har holdt sig paa 10 à 12 Fod indtil 1851, da der kun fandtes 9 Fod. I April 1860 er Dybden aflaget til $8\frac{1}{2}$ Fod, og ifølge Opgivende af Vagerinspecturen (Capitainlieutenant Hammer) var denne Dybde i 1863 endog saa aflaget til 7 Fod ved dagligt Lavvande, eller 10 à 12 Fod ved Høivande.

Løbene over Barren vexle bestandig, dog jævnt og langsomt, idet de førstede sig Syd efter, og Dybderne variere som en Følge heraf. Den almindelige Charakter kan fremstilles paa følgende Maade: Over Barren, som strækker sig

fra Landtungen „Skallingen“ imod Syd til Vestfiden af Favn, førte tidligere tre Løb ind til Dybet imellem Skallingen og Favn. Imellem det nordlige Løb, „Landdybet“, og det midterste, „Mølleddybet“ eller „Fisserdybet“, der begge gaae omtrent i østlig Retning, ligger der en Banke, som kaldes „Djællen“, og mellem Mølleddybet og det sydlige Løb, „Graadbybet“, som gik i en nordlig Retning, laa der en anden Banke, kaldet „Smørsand“. Disse Løb vandte altsaa imod Syd, til henimod Kysten af Favn, men Hastigheden er forskjellig. Mølleddybet har derved nu nærmet sig saa stærkt til Graadbybet, at Grunden Smørsand saa at sige ganske er forsvunden, og da Passagen derved er bleven bredere, kan dette antages som Grund til, at Dybden er bleven mindre, saa at der neppe nu kan være nogen Frygt for, at denne hyderligere stulbe aftage. Der er saaledes fortiden kun 2 Løb over Barren, ved at Mølleddybet og Graadbybet have forenet sig til eet bredt Løb, idet Smørsand er forsvunden eller har samme Dybde som Løbene, i 1863 7 Fod. Naar Løbene ere vandrede saa langt Syd paa, at der bliver en større Strækning imellem Skallingen og det nordligste Løb, Landdybet, da aabner der sig sædvanlig et nyt Løb under Skallingen, hvilket derefter tiltager i Dybde og vandrer Syd efter, dog saaledes, at det ikke vides, at Grunden Djællen nogensinde har været forsvunden. Der er forskjellige Versioner om, at et saadant nyt Løb nu er isærb med at danne sig, og at der i dette allerede skal findes større Dybde end i noget af de ældre Løb. Deels for at faae dette oplyst, deels for at faae en nøjagtig Profil af de andre Løb — idet Opgivelserne fra 1863 kun ere støttede til spredte Maalinger — vilde det være ønskeligt, at der blev foretaget en nøjagtig Opmaaling af denne bevægelige Barre, før man skriver til at betegne noget enkelt Løb ved Tønder, Fyr eller Andet.

Mindretallet (Rühnel og Riis) kan ikke dele de af Udvalgets Fleertal med Hensyn til et Havneanlæg ved Ringkjøbing udtalte Forhaabninger. De i Udvalget fremkomne